

29.10.90

Sperret til kl 18.00

Mandag 29.10.90

Kontrolleres mot fremføring

Statsminister Jan P. Syse

Redegjørelse i Oslo Høyres Representantskap om

Regjeringssituasjonen

De tre partiene forpliktet seg våren 1989 til å forhandle om å danne en ny regjering etter valget, dersom valgresultatet ga grunnlag for det. Valgresultatet ga ikke-sosialistisk flertall og forhandlingene ble gjennomført. Etter at Lysebu-forhandlingene var avsluttet, erklærte Frp at partiet ville foretrekke en tre-parti-regjering fremfor en AP-regjering. Ap-regjeringen søkte deretter avskjed.

Stortingets parlamentariske situasjon, hvor de ikke-sosialistiske partier er i flertall, er ikke endret ved det som nå kan skje fremover. Felleserklæringene fra 1989 om behovet for en ikke-sosialistisk regjering, gir Høyre, KrF og Sp et fortsatt ansvar for dette.

I Lysebu-dokumentet er det ett punkt hvor vi innså at partiene kanskje ikke kunne enes, nemlig i hvilket tilknytnings-forhold Norge skulle ha til EF. Vi visste at forholdet til EF og EFTA/EF-forhandlingene ville bli vanskelig. Men det er ikke antydnet noe sted at mangel på enighet i dette spørsmålet skulle føre regjeringsmakten over til Ap.

Regjeringssamarbeidet mellom de tre partier har fungert meget godt. Men i denne ene saken knyttet til de norske forhandlinger med EF i EØS-prosessen, er vi uenige om den videre behandling.

Sammensetningen av Stortinget er slik at grunnlaget fortsatt er til stede for en ikke-sosialistisk regjering.

Jeg legger også vekt på behovet for politisk stabilitet i landet og langsiktighet i politikken - særlig i den økonomiske politikken. Det tilsier at linjene i Regjeringens politikk det siste år må føres videre.

Slik situasjonen foreligger mener jeg det mest naturlige ville ha vært at Høyre og KrF fortsatte i regjering sammen, - inntil Senterpartiet eventuelt igjen kunne finne grunnlag for å gå med i regjeringen igjen. Jeg vil understreke dette sterkt, fordi de tre partier i samarbeid i regjering har vist styrke og samarbeidsvilje til å løse mange viktige saker for land og folk. Men jeg tar til etterretning at KrF mener seg bundet av sitt landsmøtevedtak.

Den eneste mulige ikke-sosialistiske regjering er derfor en Høyre-regjering. Jeg legger betydelig vekt på at det ikke-sosialistiske samarbeid skal fortsette, - i den grad det ikke kan skje i regjering, må det skje ved et nært samarbeid i Stortinget. Vi skal huske at det er tre år til neste valg.

Jeg mener på denne bakgrunn at det er riktig å søke å danne en Høyre-regjering nå, fordi vi har en forpliktelse til å føre det ikke-sosialistiske regjeringssamarbeid videre mens EØS-prosessen pågår, og etter min oppfatning kan KrF og Sp komme inn igjen senere.

En regjering av Høyre vil bygge videre på de retningslinjer som ligger i Lysebu-dokumentet, felleserklæringen i innstillingen til Langtids- programmet, budsjettet for 1991 og den politiske kurs som forøvrig er trukket opp i dokumenter Regjeringen har utarbeidet i løpet av det siste året.

Spørsmålet om hvem som skal delta i en ny regjering bør være avklart på kort tid. Dette både av hensyn til stabiliteten

i norsk økonomi, Norges internasjonale forhandlinger og budsjett-behandlingen i Stortinget.

Jeg ser tilbake på vårt regjeringssamarbeide med stor glede. Det har vært preget av åpenhet og god vilje til å finne samlende løsninger. Sammen har vi utrettet mye. Jeg legger stor vekt på at vi skilles som gode venner, og at vi behandler hverandre med respekt i tiden fremover.